

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202155
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2713202155.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom V Bratislave na Pajštúnskej ul. č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom Tomáš Kušník, s.r.o. so sídlom ako žalobca proti žalovanému K. J., R. XX.XX.XXXX, T. D. C. Z. R. H. B.. Č.. XXXX, o zaplatenie 1 874,22 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 1280,88 eur a zaplatenie 9 % úroku z omeškania zo sumy 1313,31-eur od 29.06.2011 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalovanému súd oproti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania 36,76 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Skalica dňa 28.3.2013 žalobu, ktorou sa domáhal zaviazania rozsudkom žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 874,22 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 313,31 eur od 29.6.2011 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislave (ďalej v texte rozsudku „banka“) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“) a ďalej tvrdil, že banka uzavrela so žalovaným dňa 2.5.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov a na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve o úvere a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca v žalobe uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluve o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1 874,22 eur, ktorá pozostáva z istiny 1 313,31 eur, riadneho úroku 307,16 eur, úroku z omeškania 253,75 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky neuhradil žalovaný nič. Žalobca žalobou uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.6.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Pre nedostatok odôvodnenia žaloby súd vyzval žalobcu na jej doplnenie. Súd požadoval bližšie uviesť čo konkrétne tvorí istinu, ako bol vypočítaný úrok z omeškania a koľko splátok a v akej výške žalovaný celkovo zaplatil, ako boli tieto splátky započítané. Súd vyzval žalobcu na splnenie dôkaznej povinnosti, na predloženie listinných dôkazov, z ktorých bude preukázaná dlžná suma, z čoho táto suma pozostáva (napr. výpisy z účtu, prehľad splátok, cenník poplatkov a pod.). Žalobca súdu doručil výpis z účtu žalovaného. Doplnil žalobu, že istina vo výške 1 313,31 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaný dňa 2.5.2007 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 829,85 eur (25 000 Sk), z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 236,51 eur, na istinu bola započítaná suma 234,59 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 1,92 eur. Žalovanému boli účtované poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky vo výške 165,94 eur, zmluvné úroky 552,11 eur. Úrok z omeškania vo výške 253,75 eur bol vypočítaný sadzbou 26,40 % ročne z výšky mesačnej splátky vynásobenej výškou sankčnej úrokovej sadzby delená počtom dní v roku a vynásobená počtom dní odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačnej splátky do konca príslušného obdobia. Úroková sadzba bola použitá vo výške 19,40 % a úrok bol rátaný z výšky poskytnutého úveru mínus uhradené splátky vynásobené úrokovou sadzbou delené počtom dní v roku a násobené počtom dní príslušného obdobia.

4. Po vykonanom dokazovaní súd dňa 27. októbra 2014 rozhodol rozsudkom, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 593,34 € s 9 % úrokom z omeškania od 20.3.2013 do zaplatenia, žalovanému povolil dlh splácať po 50,-€ mesačne, s tým, že určil splatnosť prvej splátky do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nastáva právoplatnosť rozsudku a splatnosť každej ďalšej splátky stanovil do konca kalendárneho mesiaca pod stratou výhody splátok s následkom zročnosti celého plnenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a žalovanému súd nepriznal náhradu trov konania.

5. Súd rozhodol rozsudkom č.k. 3C/123/2013-58 dňa 27.10.2014 na tom zistenom skutkovom základe, že medzi bankou a žalovaným došlo k platne uzavretej zmluve o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd právny vzťah vzniknutý medzi bankou a žalovaným právne kvalifikoval ako právny vzťah občianskoprávny vychádzajúc z postavenia zmluvných strán v zmluve, keď banka poskytla úver ako podnikateľ a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 OZ, ktorý nekonal pri uzatváraní zmluvy a nepožadoval úver v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd aplikoval na vzťah účastníkov zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a ustanovenia Občianskeho zákonníka vzťahujúcimi sa k ochrane spotrebiteľa. K zaväzujúcemu výroku a zamietajúcemu výroku rozhodnutia vo veci samej súd zdôvodnil, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žaloba bola podaná dôvodne iba s častí. V odôvodnení rozsudku sa súd zaoberal dôvodmi nepriznania poplatku za vedenie účtu a za upomienky vo výške 165,94-eur, riadnym úrokom vo výške 307,16-eur a úrokom z omeškania v celkovej výške 253,75-eur, tieto v celkovej výške 726,85-eur žalobcovi nepriznal a žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. U nároku žalobcu uplatneného ako kapitalizované úroky a úroky z omeškania - posledné uplatnené v nezákonnej výške príslušenstva pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ) súd žalobcovi nepriznal v dôsledku nevedenia v zmluve o úvere členenia splátky podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda v dôsledku toho, že v zmluve o úvere nebola celková mesačná splátka členená na výšku istiny, na výšku úrokov a požadovania prípadných poplatkov s odôvodnením, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na tvrdenie, že mu nároky patria a s odôvodnením súdom, že nejde oddeliť u úrokov a úrokov z omeškania to, čo je na príslušenstve právom dovolené a v akej časti ide o plnenie právom nedovolené z dôvodu, že banka obvykle započítava plnenia od dlžníka najprv na príslušenstvo pohľadávky a poplatky a až potom na istinu, vychádzajúc pravdepodobne z ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. Súd sa v odôvodnení rozsudku zaoberal neprijateľnosťou podmienok pre spotrebiteľa, obsiahnutých v zmluve o úvere.

6. Rozsudok č.k. 3C/123/2013-58 nadobudol v zaväzujúcej časti, t.j. o zaplatenie sumy 593,34 € s 9 % úrokom z omeškania od 20.3.2013 do zaplatenia právoplatnosť dňa 16.12.2014.

7. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal aby odvolací súd zmenil v tejto časti rozhodnutie a v napadnutom rozsahu žalobe vyhovieť alebo rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, vec treba posúdiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka z dôvodu, že táto je ako typ zmluvy upravená v tomto právnom predpise a z dôvodu, že zmluva o úvere

bola uzavretá pred 1.1.2008, práva z nej vzniknuté nemožno posudzovať podľa ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Žalobca nevidí dôvod na nepriznanie riadneho úroku. Žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že v rozsudku neuviedol primeranú výšku úroku a preto považoval rozhodnutie za neúplné a nepreskúmateľné. V časti úroku z omeškania zastával žalobca názor, že pokiaľ súd považoval aj výšku úroku z omeškania za neprimeranú, mohol ju znížiť alebo vyzvať žalobcu tak ako pri úroku na úpravu.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č.k. 9Co/56/2014-108 zo dňa 26.1.2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušil z dôvodov, že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, vytkol súdu prvej inštancie, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že prvostupňový súd priznal žalobcovi plnenie vo výške 593,34-eur s úrokom z omeškania, vo zvyšku žalobu zamietol. Súd prvého stupňa v odôvodnení zdôvodnil zamietnutie žaloby o poplatky za vedenie účtu a za upomienky (165,94-eur), riadneho úroku (307,16-eur), úroku z omeškania (253,75-eur) a celkom žalobcovi na týchto nárokoch nepriznal 726,85-eur, súd prvého stupňa sa nevyporiadal s odôvodnením zamietnutia žaloby sčasti, keď žalobca žaloval 1874,22-eur, podľa rozhodnutia súdu prvého stupňa bolo zdôvodnené nepriznanie nároku vyčísleného 726,85-eur, z aritmetického výpočtu vyšlo, že v rozdiel medzi žalovaným nárokom, priznaným a nepriznaným je výsledok 554,03-eur, s ktorou sa súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal, tým sa stalo rozhodnutie nepreskúmateľným.

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. (v znení účinnom od 1.7.2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Po nadobudnutí účinnosti vyššie uvedeného ustanovenia a vrátení veci z odvolacieho konania súd vyzval uznesením č.k. 3C/123/2013-114 zo dňa 16.5.2017 s poukazom na ustanovenia § 123 ods. 1 a 2 C.s.p. § 127 ods. 1, 2 C.s.p. § 129 ods. 1 a 3 C.s.p. § 132 ods. 1, 2 C.s.p. § 150 ods. 1 C.s.p. žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil neúplnú žalobu zo dňa 21.3.2013 v spojení s podaním z 18.12.2013 o presné uvedenie, ako dospel k sume riadneho úroku vo výške 552,11 eur, išlo o sumu, ktorá bola súčasťou žalobcom uvedenej istiny 1313,31 eur, žalobca mal doplniť žalobu odkedy, dokedy, za akú dobu, v akej percentuálnej výške a z akej konkrétnej čiastky uplatňuje žalobca po žalovanom tento úrok, ako ho a z akej sumy vypočítal, to isté sa požadovalo u riadneho úroku vo výške 307,16 eur, tiež u úroku z omeškania vo výške 253,75 eur.

11. Žalobca v podaní z 2.8.2017 doplnil žalobu. Podľa podania žalovaný čerpal 829,85-eur, z toho uhradil 236,51-eur (dňa 20.6.2007 sumu 999,-Sk, dňa 20.7.2007 sumu 999,-Sk, dňa 20.8.2007 sumu 32,10-eur, dňa 17.9.2007 sumu 966,90-eur, dňa 20.9.2007 sumu 133,10-Sk, dňa 12.10.2007 sumu 865,90-Sk., dňa 20.10.2007 sumu 575,10-Sk, dňa 14.11.2007 sumu 423,90-Sk, dňa 20.11.2007 sumu 340,10-Sk, dňa 14.12.2007 sumu 658,90-Sk, dňa 20.12.2007 sumu 216,10-Sk, dňa 27.12.2007 sumu 782,90-Sk, dňa 20.1.2008 sumu 132,10-Sk, na istinu mu bola započítaná suma 234,59-eur, na poplatky suma 0,-eur a na úrok z omeškania suma 1,92-eur. K časti týkajúcej sa zmluvného úroku v celkovej výške 552,11-eur žalobca počítal a v platobnej histórii zmluvný úrok označený ako „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ za kalendárny mesiac pri výške úrokovej sadzby 19,40% za príslušné obdobie nasledovne: počnú obdobím k 30.6.2007 zo sumy 25.000,-Sk - výšky poskytnutého úveru pri úroku vo výške 19,40% uvedenej ako výška úrokovej sadzby pre príslušné obdobie/360 (počet dní v roku) * 20 dní. Obdobia od 1.6.2007 do 20.6.2007, t.j. do dátumu úhrady + 24.001,-Sk (25.000,-Sk mínus úhrada žalovaného)*19,40%/360 (počet dní v roku)*10 od 21.6.2007 do 30.6.2007, t.j. odo dňa nasledujúceho po dátume úhrady do konca príslušného obdobia vypočítal na úroku sumu 398,30-Sk, ku dňu 31.7.2007 úročil sumu 24.459,30-Sk (24.001,-Sk + vyčíslený zmluvný úrok z predchádzajúceho mesiaca + vyčíslené poplatky vo výške 60,-Sk*19,40 (výška úrokovej sadzby pre príslušné obdobie)/360*20 (dni od 1.7.2007 do 20.7.2007 do dátumu úhrady) + 23.460,30-Sk 24.459,30 mínus úhrada žalovaného* 19,40% /360*20 + 23.460,30-Sk (24.459,30 mínus úhrada žalovaného& 19,40/360*11 (dni od 21.7.2007 do 31.7.2007, t.j. do dňa nasledujúceho po dátume úhrady do konca príslušného obdobia vypočítal úrok 402,20-Sk. Spôsobom tohto výpočtu za každý mesiac ďalej nasledujúci ku dňu 31.8.2007 až ku dňu 20.4.2010 (obdobie od 1.4.2010 do 20.4.2010) žalobca zdôvodnil, že nárok na zmluvný úrok je celkom vo výške 522,11-eur, pričom výšku úroku uvádzal nielen 19,40% ale napríklad aj 19,35%, 18,45%, uvádzal výpočet úroku vo výške 19,45%, ani nezdôvodniac z akého dôvodu sa výška úroku menila oproti zmluve o úvere, kde do konečnej splatnosti bol dohodnutý pevný úrok 19,40%. Riadny úrok vo výške 307,16-eur zdôvodnil žalobca

výpočtom nasledovných spôsobom: ku dňu 30.4.2010 suma 1313,31-eur (výška neuhradenej istiny ku dňu omeškania *19,40%(výš úrokovej sadzby)/360 (počet dní v roku)*11 (počet dní od 20.4.2010 do 30.4.2010, t.j. do konečnej splatnosti úveru do konca príslušného obdobia) je 7,79-eur, takýmto spôsobom je riadny úrok počítaný k 28.6.2011. Čo sa týka úroku z omeškania 253,75-eur úrok z omeškania bol počítaný vo výške 26,40% k jednotlivým dňom napríklad ku dňu 31.8.2007 zo sumy 966,83-Sk (výška neuhradenej mesačnej splátky zo dňa 20.8.2007)*26,40 (výška sankčnej úrokovej sadzby)/360 (počet dní v roku)*12 (za dni od 20.8.2007 do 31.8.2007, t.j. odo dňa splatnosti mesačnej splátky do konca príslušného obdobia) je vypočítaný sumou 8,60-Sk, takto je postupované pri výpočte mesačne ku dňu 30.11.2008, k 31.12.2008 je úrok z omeškania uplatnený vo výške 16,2%, ku dňu 31.1.2009 je počítaný úrok z omeškania 8% až ku dňu 28.6.2011. Žalobca uviedol, že suma úroku z omeškania je ním vypočítaná v podaní vo výške 255,67-eur, z ktorých započítal žalovanému z jeho úhrad na úrok z omeškania 1,92-eur a žalobca preto žaluje na zaplatenie na úroku z omeškania 253,75-eur.

12. Žalovaný sa k podaniu žalobcu nevyjadril.

13. Žalobou bola na zaplatenie uplatnená celkom suma 1874,22-eur s príslušenstvom. Právoplatne bolo rozhodnuté o časti žaloby, a to o zaplatenie sumy 593,34 € s 9 % úrokom z omeškania od 20.3.2013 do zaplatenia, pričom k išlo o priznanie sumy na zaplatenie ako rozdielu medzi poskytnutou sumou peňažných prostriedkov vo výške 829,85-eur, od ktorej súd odpočítal úhrady žalovaného vo výške 236,59-eur, o ktorú záväzok žalovaného vrátiť poskytnuté prostriedky zanikol. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v zvyšnej časti, súd ju zamietol o sumu 1280,88-eur a o 9% úrok z omeškania zo sumy 1313,31-eur od 29.6.2011. Po zrušení rozsudku v napadnutej časti odvolaním zostalo nerozhodnuté o nároku žalobcu vo výške 1280,88-eur a 9% úroku z omeškania zo sumy 1313,31- eur od 29.6.2011 do zaplatenia.

14. Zamietnutie žaloby čo do sumy 726,85-eur je zdôvodnené v bode 5. rozsudku.

15. Odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že nezdôvodnil prečo zamietol žalobu o zaplatenie 554,03-eur.

16. Súd okrem vykonaného dokazovania pred odvolacím konaním Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z účtu odporcu, výsluchom žalovaného vykonal dokazovanie aj Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011 a k nej patriacou prílohou č. 1, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011, pokusom o zmier žalobcu zo dňa 12.3.2013. V rozsudku zo dňa 27.10.2014 súd uviedol, že mal za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok postupca Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu - postupníka. Bližšie sa súd platnosťou ani účinnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky banky na žalobcu - nebankový subjekt a v tej súvislosti aktívnou legitimáciou žalobcu v konaní o žalobe nezaoberal, hoci žalobca v žalobe tvrdil, že nadobudol pohľadávku voči žalovanému jej postúpením od banky.

17. Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere je prípustné aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno

postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

21. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok bola postupcom banka, postupníkom žalobca, t.j. nebankový subjekt. Žalobca trval po odvolacom konaní aj na zaplatení sumy 1280,88-eur a príslušenstva zo sumy 1313,31-eur, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku, nadobudnutú titulom jej postúpenia od iného veriteľa, odvodzoval svoje právo na peňažné plnenie od žalovaného zo zmluvy o úvere. V zmysle § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone a v zmysle § 479 Obchodného zákonníka a v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere záväzkovým právnym vzťahom, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok za podmienky, že vznikol záväzok platný a z takého je povinný dlžník niečo dať a veriteľ požadovať (§ 494 OZ). Žalobca žalobou uplatnil po žalovanom peňažné plnenia aj čo výšky žaloby o zaplatenie sumy 1280,88-eur, zmluvných úrokov s kapitalizáciou, úroku z poplatku za vedenie účtu, riadnych úrokov a úrokov z omeškania v sumách, ako je uvedené v bode 11 rozsudku tvrdiac, že sa stal novým veriteľom žalovaného titulom nadobudnutia pohľadávky zo záväzkovo právneho vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere. Tvrdil, že nadobudol voči žalovanému pohľadávku postúpením od banky. O existencii tvrdenej pohľadávky vo výške 1280,88,-eur, v tom aj nepriznanej a nezdôvodnenej sumy 554,03-eur súd nemal pochybnosti, vyplynula zo zmluvy o úvere, z výpisov z účtu žalovaného, tiež z doplnenia žaloby žalobcom a z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011, uzavretej na strane postupcu Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava a žalobcom ako postupníkom vo výške 1874,22-eur, z toho v prílohe uviedol postupca, že na istine postupuje sumu istiny celkom 1313,31-eur (do splatnosti), po splatnosti uvedenej v prílohe dňom 20.4.2010 rovnakú sumu na istine, na úrokoch celkom banka postúpila pohľadávku vo výške 560,91-eur, na riadnych úrokoch sumu 307,16-eur na úrokoch z omeškania sumu 253,75-eur, na poplatkoch 0,-, na nákladoch 0,-, uviedla v prílohe počet dní omeškania 1255, riadny úrok uviedla hodnotu 19,40, u sadziab 27,40, výšku omeškanej splátky uviedla banka 1449,54. Nebolo preto pochybností ani o existencii zmluvy o postúpení. Banka ako postupca právo veriteľa na postúpenie veriteľa využila v zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku spoločnosť postupovala vo forme požadovanej zákonom písomnou zmluvou.

24. V súvislosti so skutočnosťou, keď sa ani prvostupňový súd pred vydaním prvého rozsudku vo veci a ani odvolací súd nezaoberal tým, že postupcom v zmluve o postúpení pohľadávok na žalobcu bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením niečo konať,

súd prvej inštancie sa skutočnosťou zaoberal v ďalšom konaní, nasledujúcom po vrátení veci z odvolacieho konania a skúmal, či je alebo nie je žalobca vo veci aktívne legitimovanou stranou. V súvislosti so skúmaním vecnej legitímácie žalobcu vo veci strán súd poukazuje aj na záver odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/242/2016 - 290 zo dňa 22.11.2017, v ktorom je rozhodované o odvolaní žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/482/2012, tiež rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/351/2016 - 164 z 15.5.2017, v ktorých bolo rozhodované o spore strany žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o. proti žalovanému, spotrebiteľovi, na tom právnom základe, že žalobca žaloval o zaplatenie postúpenej pohľadávky bankou, v ktorých je zdôvodnené, že banka mohla postúpiť na žalobcu pohľadávku iba v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré stanovuje zákonné predpoklady pre postúpenie pohľadávky, ktorej vlastníkom je banka. Odvolací súd v rozhodnutiach uzavrel, že ak je zmluva o postúpení pohľadávky v rozpore so zákonom, v rozhodnutiach je poukazovaný aj na rozpor postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka, je zmluva o postúpení pohľadávok absolútne neplatná a žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia na podanie žaloby, ak neboli splnené a žalobcom dokázané zákonné predpoklady stanovené zákonom o bankách na postúpenie pohľadávky alebo je postúpenie v rozpore s ustanovením § 525 OZ. Preto súd prvej inštancie prehodnotil svoj záver v skoršom rozsudku o tom, že mal za dokázané, že žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému v súlade s právom.

25. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania (resp. stranou sporu) netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, žalobca sa sporovou stranou stáva podaním žaloby, druhú stranu v žalobe označuje a tá je žalovaným. Úspech žalobcu v spore však záleží od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre stav vyplývajúci z hmotného práva, keď je jedna zo strán subjektom práva a na opačnej procesnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska jej posúdenia nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá právnická alebo fyzická osoba len subjektívne cíti byť stranou hmotno-právneho vzťahu, ale to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, t.j. žalobca, nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, t.j. žalovaný, nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 192/2004).

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Zmluva o úvere je záväzkovoprávnym vzťahom. Z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, v prejednávanej veci strán splniť peňažný záväzok a veriteľ je oprávnený plnenie požadovať.

28. Žalobca sa v konaní po žalovanom domáhal po odvolacom konaní splnenia záväzku vo výške 1280,88-eur a príslušenstva zo sumy 1313,31-eur, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky bankou novým veriteľom žalovaného a žalovaný je jeho dlžníkom. V konaní bolo zmluvou o úvere dokázané, že žalovaná pohľadávka vznikla z tejto zmluvy. Zmluva o úvere je v zmysle ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka dvojstranným právnym úkonom, právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že u zmluvy o úvere ide o záväzkovoprávny vzťah, ktorého podstatou je, že na základe platnej zmluvy veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Obe strany zmluvy o úvere majú tak práva voči sebe ako aj povinnosti. Záväzkový právny vzťah musia tvoriť najmenej dva subjekty. Jeden z nich je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti. Pritom však subjekt práva (veriteľ) má spravidla nielen právo, ale zároveň aj povinnosť, a subjekt povinnosti (dlžník) má nielen povinnosť, ale súčasne aj právo. Zo zmluvy o úvere je dlžník povinný druhej strane - veriteľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je povinný zaplatiť celkové náklady. Žalobca v konaní tvrdil, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávneným požadovať po žalovanom mu niečo dať a že je oprávnený to požadovať dôvodu, že je namiesto banky veriteľom žalovaného.

29. Žalobca sa v konaní po žalovanom domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky bankou novým veriteľom žalovaného. Preto súd skúmal, či došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu a či mu svedčí postavenie veriteľa. V ustanovení § 524

Občianskeho zákonníka sa dáva tomu, kto má pohľadávku, právo postúpiť ju písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ, zo zmluvy o postúpení postupník. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými, nie je oprávnený vymáhať ju po postúpení a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže účinným postúpením pohľadávky postupca prestáva byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke a má povinnosť podľa § 526 ods. 1 OZ oznámiť postúpenie dlžníkovi.

30. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu je oznámené postúpenie postupcom. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. V konaní nebola preukázaná žiadna dohoda veriteľa a dlžníka, z ktorej by vyplývalo, že dal dlžník súhlas k postúpeniu pohľadávky. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil a pohľadávka banky voči jej klientom je takýmto druhom pohľadávky. Na banku sú kladené u jej pohľadávok voči klientovi špecifické povinnosti a požiadavky na banku a jej podnikanie v § 27 a nasl. Zákona o bankách, patrí medzi ne aj bankové tajomstvo podľa ustanovenia § 91 a nasl. Zákona o bankách. Požiadavky a povinnosti vyplývajú pre banku priamo zo zákona, nie z dohody s klientom. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej so žalovaným je v rozpore so zákonom, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je, došlo k zhoršeniu postavenia žalovaného ako klienta banky, garantovaného mu zákonom o bankách v povinnostiach banky voči svojmu klientovi, napríklad v ustanoveniach o bankovom tajomstve. Nie je v záujme žalovaného, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách a postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávky nie je povinný dodržiavať na rozdiel od banky bankové tajomstvo voči klientovi a nie je povinný tak ako banka zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach klienta. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka, ak došlo k postúpeniu na nebankový subjekt, podstatným spôsobom sa zmenil obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupcom a dlžníkom. Banke sa povoľuje postúpiť preto iba pohľadávku za splnenia určitých podmienok, daných zákonom o bankách v jeho ustanovení § 92 ods. 8 a predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je omeškanie dlžníka aspoň 90 dní, banka podľa prílohy k zmluve o postúpení považovala v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka za dlžníka, ale banka má povinnosť na splnenie dlžníka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj písomne vyzvať, inak pohľadávka banky nie je postupiteľná. Žalobca síce predložil výzvu banky zo dňa 15.6.2010, podľa ktorej upozornil žalovaného na omeškanie ku dňu 31.5.2010 vo výške 998,57-eur, oznamuje toľko, že pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ale nebolo dokázané, že sa výzva dostala aspoň do dispozičnej sféry žalovaného a ani to, že banka dala výzvu aspoň na prepravu. Žalobcom predložený podací hárok od Slovenskej pošty a.s. je až 20.7.2011 a preto skôr svedčí o tom, že žalobca dal v tento deň na prepravu oznámenie banky o postúpení pohľadávky, ňou vyhotovené dňa 18.7.2011. Za nesplnenia týchto zákonných predpokladov, je postúpenie pohľadávky banky zakázané na nebankový subjekt (žalobcu), postúpeniu bránilo ustanovenie § 525 ods. 1 a 2 OZ a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, odporujúce obsahu zákona. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nespĺňa ani požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje zákon o bankách.

31. Pokiaľ právny úkon odporuje zákonu a je neplatný, nedovolený, nemohol žalobca z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudnúť práva veriteľa. Banke ako veriteľovi a prípadnému postupcovi z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách zákon ukladá pre platnosť postúpenia splniť určité zákonné podmienky a žalobca, ktorý ako strana sporu uplatňuje v súdnom konaní postúpenú pohľadávku bol povinný v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. (účinného do 30.6.2016), od 1.7.2016, t.j. od účinnosti ustanovenia § 132 Civilného sporového poriadku splniť v sporovom konaní procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana sporu, v tomto prípade žalobca, ktorá nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení v tom, že pred postúpením pohľadávky bankou banka dosiahla splatnosť celého úveru a klienta skutočne písomne vyzvala sa splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní nesie nepriaznivé následky v podobe rozhodnutia súdu, vychádzajúceho zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných

vykonaných dôkazov. Žalobca bol povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie a aj splnenie podmienok, vyžadujúcich zákonom pre platné postúpenie.

32. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.4.2015) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, ods. 3. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Súd vyvodil, že žalobca nedokázal, že boli splnené predpoklady na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Ustanovenie citované v bode 32 nemá prechodné ustanovenia a vzťahuje sa aj na právny vzťah, vzniknutý medzi bankou a žalovaným zo zmluvy o úvere. Žalobca nedokázal, že banka ukončila záväzkový vzťah a úver, z ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach pred postúpením pohľadávky sa stal splatným, nebolo dokázané, že banka urobila úkon v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

36. Súd je toho názoru, že v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách mal zákonodarca na mysli oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky žalovanému (dlžníkovi). Ustanovenie by malo viesť banku k tomu, aby ako veriteľ dlžníka urobila úkon, smerujúci k ukončeniu záväzkového vzťahu s dlžníkom pri nesplácaní úveru. Z ustanovenia vyplýva, že banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi za podmienok stanovených v zákone o bankách alebo zmluvu vypovedať alebo od zmluvy odstúpiť. Súd tu poukazuje na dôvodovú správu k ustanoveniu (v čase jej dania išlo o § 92 ods. 7), kde sa doslova uvádzalo: „ V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Žalobca podľa zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.6.2011 mal nadobudnúť celú pohľadávku, vrátane príslušenstva, o ktorej nedokázal, že pred postúpením bola celá pohľadávka splatná, nedokázal, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky ani žeby banka pred postúpením pohľadávky ukončila záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere odstúpením od zmluvy alebo vypovedaním zmluvy.

37. Žalobca nepreukázal, že v čase, kedy mala byť pohľadávka banky voči žalovanému postúpená podľa zmluvy o postúpení pohľadávok, boli podmienky postúpenia splnené. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., teraz § 132 ods. 1 CSP bol žalobca (postupník) v súdnom konaní povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, aj splnenie podmienok platného postúpenia postupcom pred „postúpením“ pohľadávky. Nepreukázanie skutočnosti má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a tým nepreukázal, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatňovanej pohľadávky a že sa stal žalovaný jeho dlžníkom, preto súd žalobu žalobcu zamietol, keď ešte dôvodom zamietnutia bola aj skutočnosť, že pohľadávka banky na nebankový subjekt nebola aj podľa § 525 OZ postupiteľná.

38. Na podporu záverov súdu k tomu, že možno postúpiť iba splatnú pohľadávku a v súvislosti so skúmaním vecnej legitímácie žalobcu vo veci strán súd odkazuje aj na záver odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/328/2015-161 z 20.4.2016, v ktorom je rozhodované o odvolaní žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/69/2013 a zdôvodnené, že banka mohla postúpiť na žalobcu len splatnú pohľadávku v súlade s ustanovením §

92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vo veci účastníkov v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky pred splatnosťou pohľadávky banky voči dlžníkovi, t.j. v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd uzavrel, že ak je zmluva o postúpení pohľadávky v rozpore so zákonom je absolútne neplatná a žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia na podanie žaloby.

39. K záveru o zamietnutí žaloby podľa výroku tohto rozsudku súd dospel na základe toho, že pohľadávka banky nebola postupiteľná, jej postúpenie je objektívne (zo zákona) neprípustné, postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom (§ 525 OZ a zákonom o bankách) a ako také podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, a aj navonok voči dlžníkovi neúčinné.

40. Právo veriteľa žalobcovi na zaplatenie zostatku nepriznanej sumy v rozdiel celkom žalovanej a priznanej sumy, t.j. 1280,88-eur nesvedčí, čo je dôvodom vedúcim súd k zamietnutiu žaloby. Pokiaľ súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol na tvrdenie, že sa stal veriteľom peňažnej pohľadávky vo výške, o ktorej nebolo v prvom rozhodnutí právoplatne rozhodnuté, nepatrí mu ani žiadne príslušenstvo, t.j. podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania, úroky a ani žiadne úroky z poplatkov. Žalobcovi od žalovaného nepatrí zaplatiť ani suma 554,03-eur, u ktorého nároku ide v súčte o sumu zmluvných úrokov vo výške 552,11-eur a sumu 1,92-eur - úroku z omeškania, preto pre nedokázanie aktívnej legitímácie žalobcu žalobcom bola žaloba zamietnutá aj v časti, ktorej zamietnutie mal súd zdôvodniť. Pre dôvody neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou v zmysle vyššie uvedeného zdôvodnenia, nezaoberal sa súd hodnotením dôkazu oznámením o postúpení pohľadávky, pretože oznámenie by malo právny význam podľa ustanovenia § 526 OZ. iba v prípade, že by pred postúpením pohľadávky banky boli splnené zákonné podmienky. Bezpredmetným z dôvodu záveru súdu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na tvrdenie, že je veriteľom pohľadávky, súd považoval skúmať nároky žalobcu na zmluvný úrok, na riadny úrok alebo úrok z omeškania, kapitalizovaný úrok z pohľadu hmotného práva.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Žalobca a žalovaný ani jeden nebol celkom v sporovom konaní stranou úspešnou. Žalobca mal úspech v konaní o zaplatenie sumy 593,34-eur, čo v konaní pred súdom prvej inštancie predstavuje úspech 68,35%, žalobcov úspech bol 31,65%. Žalobca bol síce úspešnou stranou v odvolacom konaní z dôvodu, že rozsudok bol zrušený, ale v konečnom dôsledku pokiaľ bola jeho žaloba opäť v konaní pred súdom prvej inštancie po odvolacom konaní zamietnutá, predstavuje úspech žalovaného v už uvedenej percentuálnej výške. Preto súd rozhodol o náhrade trov konania súd s použitím ustanovenia v bode 35 a o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania podľa ustanovenia uvedeného v bode 36, v ňom uvedenom odseku 1, tak, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému v rozsahu 36,76%. O výške náhrady trov konania bude rozhodované podľa bodu 36, v ňom uvedenom odseku 2.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).